

Vergaderjaar 1983–1984

18 322

Wijziging van de loonbelasting (teruggaafregeling bij het in de loonbelasting niet geldend maken van een toeslag op de algemene belastingvrije som)

C

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 30 maart 1984

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 15 februari 1984, nr. 111, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende het bovenvermelde ontwerp rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Ik heb de eer U dit advies, gedateerd 14 maart 1984, nr. W 06.84.0070/15.4.10, hierbij aan te bieden.

1. De Raad spreekt zijn bezorgdheid uit over de mogelijke omvang van de taakverzwaring voor de belastingdienst die het gevolg kan zijn van de werkzaamheden die voortvloeien uit de in het onderhavige wetsontwerp voorgestelde teruggaafregeling.

Ik ben met de Raad van mening dat de voordelen van het loonbelastingstelsel voor een belangrijk deel verloren gaan in de gevallen waarin van de nieuwe regeling gebruik zal worden gemaakt. Naar het oordeel van de Raad moet worden gehoopt dat van de voorgestelde regeling geen ruim gebruik zal worden gemaakt. Ik verwacht dat zulks het geval zal zijn.

Ik vertrouw er daarom op dat de taakverzwaring van de belastingdienst op dit punt beperkt zal zijn.

2. Naar aanleiding van de opmerking van de Raad dat de belastingdienst voor de berekening van de teruggaaf afhankelijk is van door de

belastingplichtige te verstrekken gegevens die met betrekking tot de teruggaaf over het tweede halfjaar omstreeks het midden van het jaar nog niet met zekerheid bekend zijn, merk ik het volgende op.

Het bedrag van de teruggaaf is afhankelijk van de toeslag op de algemene belastingvrije som waarop de werknemer recht heeft en van het marginale percentage van het schijventarief dat past bij het jaarloon. Beide elementen kunnen inderdaad in de loop van het tweede halfjaar wijziging ondergaan. In de memorie van toelichting is dan ook vermeld dat het niet kunnen beschikken over exacte gegevens ertoe noopt op bepaalde punten globaal en voorlopig te werk te gaan bij het verlenen van de teruggaaf met de noodzaak van een toetsing achteraf. Wel kan hierbij nog worden opgemerkt dat het aantal gevallen waarin het loon zich in het tweede halfjaar zodanig wijzigt dat over het gehele jaar gezien het marginale percentage zich wijzigt, gering is. De teruggaven zullen uit dien hoofde in het algemeen dan ook op het juiste bedrag kunnen worden vastgesteld.

Met betrekking tot de vraag van de Raad of wat betreft de teruggaaf over het tweede halfjaar niet kan worden volstaan met een op zichzelf veel meer voor de hand liggende teruggaaf achteraf, wijs ik op mijn toezegging

gedaan tijdens de mondelinge behandeling van het wetsontwerp «tweeverdieners» in de Eerste Kamer der Staten-Generaal. Die toezegging betrof een kwartaalsgewijze teruggaafregeling. Om uitvoeringstechnische redenen is gekozen voor de voorgestelde teruggaafregeling die gemiddeld genomen zo gauw mogelijk aansluit bij de toegezegde kwartaalsgewijze teruggaafregeling. In de memorie van toelichting is hierop nader ingegaan.

3. In de memorie van toelichting is, zoals de Raad vraagt, alsnog vermeld dat tegen de teruggaafbeschikking de normale rechtsmiddelen van bezwaar en beroep openstaan.

Aan het wetsontwerp is een nieuw artikel II toegevoegd dat ertoe strekt een tweetal onjuistheden te herstellen in de Wet van 30 december 1983, houdende wijziging van de indeling in tariefgroepen in de inkomsten- en de loonbelasting en wijziging van de inkomstenberekening voor gehuwde belastingplichtigen in de inkomstenbelasting alsmede aanpassing van een aantal andere wetten. Deze onjuistheden zijn veroorzaakt door een samenloop met bepalingen van de Wet van 29 december 1982, houdende nadere wijziging van een aantal sociale verzekeringswetten, de Wet Werkloosheidsvoorziening en de Wet op de loonbelasting 1964 (afschaffing minimumdagloon WAO en herziening

minimumdagloonbepalingen in de WW en de WWV) (Stb. 737) die op grond van het besluit van 23 december 1983 (Stb. 680) met ingang van 1 januari 1984 in werking zijn getreden. In verband met deze wet zijn enkele in de Wet van 30 december 1983 opgenomen wijzigingen in de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering namelijk overbodig. Het nieuwe artikel II en het in verband daarmee gewijzigde artikel III strekken ertoe beide overbodige bepalingen met terugwerkende kracht tot 1 januari 1984 te laten vervallen. In de memorie van toelichting is een en ander toegelicht.

Ik veroorloof mij U in overweging te geven het hierbij gevoegde gewijzigde ontwerp van wet en de overeenkomstig het vorenstaande gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning